

вдтрѣ въ насъ. Затова именно, сърцето на ученика трѣбва да бжде пълно, да нѣма никаква празнина. Защото всѣко нѣщо, което прониква въ празнината, непрѣменно ще се прояви. Сърцето на човѣка трѣбва да бжде пълно съ благородни нѣща, за да бждемъ избавени отъ влиянието на външния свѣтъ.

Това което става сега въ свѣта, отъ Божествено гледище не е толкова лошо. Това, че хората умиратъ, отъ Божествено гледище не е зло. Тия форми сж несъвършени. Тѣлата на тия хора не сж такива каквито трѣбва да бждатъ. Господъ постоянно гради и ги разрушава. Той е единствениятъ, който може да разруши, и да съгради. Ако ти разрушишъ, ти не можешъ да съградишъ. Нѣкой казва: Господъ може, и азъ мога. Хубаво, но Господъ, като събори една кжщо, съгражда друга, а ти съборишъ и не можешъ да съградишъ.

Сега, всички трѣбва да имаме единъ опрѣдѣленъ вътрешенъ стремежъ. Ученикътъ трѣбва да бжде свързанъ идейно съ повисши сжществува, които да му даватъ потикъ за обикновения животъ. Той трѣбва да знае, че обикновениятъ, сегашниятъ му животъ ще създаде условия за неговиятъ бждещъ животъ. Не мислете, че сегашнитѣ условия, при